

lige Militærudgifter i Forhold til dets Evne og Størrelse. Jeg vil fastholde den Vignelse, at Danmark har ført græst finansiel Politik. Og naar Grækenland har været Genstand for Stormagtsattentater, idet der i Sommer har været Tale om, at Storkapitalister i London vilde have England til at intervenere — og det samme var Tilfældet i Tyskland — for at redde Renter for disse Storkapitalister, saa tror jeg at have Ret, naar jeg siger, at det for et lille Land ikke er rigtigt og ikke er uden Betænkelighed, at man giver hele dets Statsgæld paa fremmede Kapitalisters Hænder. Selv altsaa om den ærede Finansminister naaede det Formaal, han har sat sig, at skaffe fremmede Penge ind i Landet, med andre Ord at skaffe en stor Del af Statsgælden over paa fremmede Hænder, vil jeg gøre opmærksom paa, at en saadan Operation ikke er uden politisk Fare for et lille Land, som Danmark er. Der vil maaske blive indvendt, at Danmark dog er et ret velstillet Land, og at Belstanden i Danmark maa siges at være betydelig sikrere end f. Eks. i Grækenland, Bulgarien eller andre lignende smaa Lande, men man skal i saa Henseende ikke være for sikker. Vore Fædre have jo kunnet fortælle os om, hvorledes Landejendomspriserne i Tyberne gik ned til næsten ingen Ting, længere er det ikke siden, og det er ikke stort længere siden, at vi havde en Statsbankerot her i Landet. Naar vi have saadanne Fortids erfaringer for Øje og ere opmærksomme paa, hvilken Krise der nu trykker alle Værdier i Landet og trykker Ejendomspriserne dybere og dybere ned. Naar for Naar, er der ikke saa farlig langt til, at vi kunde komme i virkelig alvorlig Forlegenhed, hvis Statsgælden befandt sig paa udenlandsk Kreditors Hænder, navnlig blandt Stormagterne. Jeg vil nødig rose den ærede Finansministers Forgænger paa den nuværende Finansministers Beføstning, men paa dette Punkt var den forrige Finansminister forsigtigere end den nuværende. Da den foregaaende Finansminister konverterede i 1886, lagde han megen Vægt paa, at Obligationerne kun fik dansk Tekst, og det var hans Ønske, at de saa vidt mulig skulde blive her i Landet; et af Mødernes dertil var, at han ikke vilde have fremmed Tekst paa dem. Jeg fristes næsten til i Forbindelse med den Udvikling, jeg har givet, at sige, at den foregaaende Finansminister i saa Henseende var nok saa forsigtig lige over for et lille Land, som den nuværende Finansminister er. Dette var nu om det Hovedformaal, som den ærede Finansminister har sat sig, nemlig at skaffe Penge ind i Landet.

Jeg skal nu gøre et Par enkelte Bemærkninger angaaende Enkeltheder i Forlaget, og det vil da ses, at jeg ogsaa med Hensyn til dem maa sige, at det er meget tvivlsomt, om der bydes os noget godt her. Det siges i Anmærkningerne til § 2: „En Bris af 93 pCt. for et 3 pCt.s Laan har man anset som fordelagtig.“ Det forekommer mig, at den ærede Finansminister her har været for besteden. Jeg tror, at man, saaledes som Pengeforholdene ere for Øjeblikket, ikke kan sige, at et 3 pCt.s Laan til 93 er særlig fordelagtigt. Til Sammenligning med vore Statspapirer tør jeg naturligvis ikke henvise til de engelske. Den engelske Kredit er saa særlig stærk og godt funderet, at man ikke tør tage den til Sammenligning med Danmark, ellers kunde man gøre opmærksom paa, at engelske Statspapirer, der kun give $2\frac{3}{4}$ pCt. i Rente, staa adskilligt over pari. Jeg vil derimod henvise den ærede Finansminister til Kursen paa franske og hollandske Papirer. Jeg tror, det er berettiget i dette Tilfælde at henvise til Frankrig og Holland, fordi en af de Banker, som den ærede Finansminister har kontraheret med, jo netop er en fransk-hollandsk Bank, den saakaldte „Banque de Paris et des Pays Bas.“ Paa franske 3 pCt.s Statspapirer er Kursen omtrent 102, og paa hollandske 3 pCt.s Papirer er den omtrent 101, men den ærede Finansminister i Danmark vil nøjes med en Kurs af godt 92. Nu vil den højtærede Finansminister indvende, at den franske og hollandske Statskredit fra gammel Tid har været meget mere grundmuret end Danmarks, og at man derfor ikke tør drage nogen Sammenligning mellem Danmark, Frankrig og Holland. Jeg vil da følge den Bejledning, som den højtærede Finansminister selv har givet, og gaa den samme Vej, som den ærede Finansminister aabenbart har haft for Øje, naar han mener, at det Laan, han her har foreslaet, er billigt. Den højtærede Finansminister gør i sine Motiver opmærksom paa, at det sidste svenske Statslaan til 3 pCt. blev afsluttet til en Kurs af ca. 88. Herefter skulde man altsaa synes, at det var meget fordelagtigt, naar vi kunde faa et saadant Laan til en Kurs af 93, eller rettere $92\frac{1}{2}$ eller $92\frac{1}{2}$, naar Sverige kun kunde faa det til en Kurs af 88. Men jeg beklager, at den højtærede Finansminister i Anmærkningerne ikke har været opmærksom paa, at disse svenske Statsobligationer, der for et halvt Aar siden eller saa — jeg tror, det var saaledes — bleve noterede til 88, de staa den Dag i Dag til en Kurs af mellem 93 og 95. Den sidste Kurs, jeg har set noteret paa disse svenske Papirer fra Paris, er $93\frac{1}{2}$ à 95.